

SCHOOLLOPEN IN HET BUITENLAND

Verschillende organisaties zoals AFS of WEP bieden programma's aan waarbij jongeren in de loop van het SO gedurende een bepaalde periode (4 of 8 weken, één trimester of semester) les volgen in een school in het buitenland. Daarbij wijst men op de mogelijkheid van de school om vrijstelling te verlenen voor deelname aan lessen en (sommige) proefwerken. Met deze tekst willen we motiveren waarom we principieel niet op zulke vragen ingaan. Dat betekent niet dat wij de meerwaarde op het vlak van persoonlijkheidsvorming van zulke activiteit niet erkennen. De aangehaalde motieven kunnen en mogen niet los van elkaar gelezen worden: zij grijpen op elkaar in. Een verwijzing naar deze nota wordt opgenomen in het schoolreglement/vademecum voor de leerling.

1. Vakkenaanbod en –invulling in buitenlandse school

Het vakkenaanbod in buitenlandse scholen is op twee manieren fundamenteel verschillend van het Vlaamse.

Vooreerst is de opbouw van de curricula fundamenteel verschillend. De combinatie van vakken is verschillend, sommige vakken hebben geen equivalent in ons of het buitenlands systeem. Daarnaast worden vakken inhoudelijk anders ingevuld. In welke mate kunnen de leerplandoelstellingen van onze leerplannen gelijkgesteld worden met die van buitenlandse leerplannen?

Dat dubbel onderscheid betekent dat men de facto gedwongen wordt om vrijstellingen te verlenen wil men de doelstellingen van schoollopen in het buitenland niet hypothekeren door de leerling te dwingen na zijn schooluren noest bij te werken. Vrijstellingen zouden gelden voor kleinere of niet sterk opbouwende vakken; men geeft dan meteen het signaal dat die vakken minder belangrijk zijn.

2. Verwachtingen naar ondersteuning door SJB

Omwille van de andere benadering van vakken en de verschillende leerinhouden zal een extra ondersteuning bij terugkeer op Sint-Jan wellicht onontbeerlijk zijn. Ook als men aangeeft daarvoor geen beroep op de school te willen doen, zal dit de facto toch een extra inspanning vragen van collega's. Het lijkt ons aangewezen om, zeker in het kader van het M-decreet, bij extra ondersteuning de prioriteit te leggen op leerlingen die een beroep doen op verhoogde zorg. We wijzen er ook op dat het de klassenraad van het vorige jaar is die eventueel een positief advies zou geven terwijl hij zelf niet verantwoordelijk tekent voor ondersteuning.

3. Quid bij tegenvallende resultaten?

Bij tegenvallende resultaten (tekorten) zal men ongetwijfeld inroepen dat men een periode de lessen niet heeft kunnen volgen. Dat kan een grond vormen om te vragen naar een meer begripvolle houding op de delibererende klassenraad of zelfs naar bijkomende proeven (o.w.v. onvolledig dossier).

4. Belang jaren binnen het curriculum

De vragen concentreren zich, ook omwille van de minimumleeftijd, in het vierde en vijfde jaar. Dat zijn beide als keuzejaar en als het eerste jaar van de derde graad bijzonder belangrijke jaren. Het is met het oog op oriëntering of bij de opstart van de afstudeerrichting niet aangewezen in die jaren een aanzienlijke periode de lessen niet te kunnen volgen. Zowel uit de analyse van de attesteringen als uit de leerlingenstromen blijkt hoe cruciaal de overgang van tweede naar derde graad is. Evenmin lijkt het aangewezen in het laatste jaar een periode de lessen niet te volgen. Een

BIJLAGE 8 bij schoolreglement

weloverwogen keuze naar het hoger onderwijs toe veronderstelt doorheen het jaar een traject van verkenning en aftoetsing (open lesdagen, informatiedagen, studentenavond ...) dat idealiter tegen de paasvakantie afgerond wordt. Daarnaast zijn lesobservatie en volledige studieresultaten ook belangrijk om een gedragen advies te kunnen formuleren.

5. Klassendynamiek

Door deelname aan lessen in een andere school dreigt men de dynamiek van een jaar en bijhorende groepsvorming te missen, inzonderheid in het vijfde jaar waar de klassen nieuw gevormd worden.

6. Quid met andere leerlingen?

De kostprijs van zulke initiatieven is relatief hoog. Kinderen van wie de ouders die financiële last niet kunnen of willen dragen, zouden de indruk kunnen krijgen bestraft te worden. Zij moeten immers wel alle vakken volgen en afleggen.

7. Criteria?

Enkel mits instemming van de begeleidende klassenraad (wellicht van het voorafgaande jaar) zou toestemming kunnen verleend worden. Cijfers zijn daarbij wellicht het enige criterium dat als voldoende objectief ervaren wordt. Andere criteria zoals studieattitude liggen veel moeilijker. Dat zou beslist leiden tot precedenten en erg moeilijk vergelijkbare situaties ("waarom ik niet en zij/hij wel?").

8. Alternatieven

Er zijn voldoende alternatieven om tijdens de zomervakantie een langere periode in het buitenland bij een gastgezin te verblijven of (sociaal) werk te verrichten. Diezelfde organisaties bieden die trouwens aan. Ook is er de 'traditionele' formule het laatste jaar in een buitenlandse school over te doen. En er zijn de Erasmus-uitwisselingen in het hoger onderwijs.

2016-04-16